

Төрөөн тілімнеңер

Амға теере төреен тіл пізін
Пір поэт тее, неке, сизінгелек:
Ниме ол – төреен түрк тілім,
Пір орыс таа чағын кіргелек?

Илбек чоным, син көрібіс ибіре:
Европа – ізиңнің иркінінде,
«Увот из ю неймнің»¹ кибірі
Орыс чоңыңга күлүк изенінде.

Күн хончадыр Москвада амды,
Усхунчадыр, тізең, Илбек Чазыда.
Искеркі – Кидеркее чаргы:
Орыс чоңын ол, көріңер, пазыңган!

Искеркі хуйағы ам – түрктер!
Тадар чоным! Сіерде – Сурығ!
«Ту би!»² – нандыр пиріп, азаның,
«Хурай!» – тіп тастанар іліг.

Харах алныбыста – Искеркі,
Күн сығызы, хайлааны, төреен тіл!
Тадар тіл – піске сол хылызы,
Славянни – хоза пос хылыныс!

Түрктер – ікі тілліг чоным!
Хайзын даа чідірбенеңер пір дее:
«Түрктеп – Искеркізер чолым,
Славяннап – Кидеркі піске!»

1. Увот из ю нейм (англ.) – адың кем.
2. Ту би (англ.) – поларға, чуртирға.

Мин хакаспын, хынза – тадарбын...

Мин хакаспын, хынза – тадарбын,
Хоорай даа адым ползын – чарир,
Че магаа ікі чүс – кічіг палабын!
Ўзінцізі чүс чылга: мин нооза – ир!

Пурунғы поэттернің «посха тоспадым,
Көк тигірниң чарыгына маңнанмадым»
Кибелімні чазыт сөстернең чазир,
Илбек Чазы хузуруғын ам даа толғир.

Мин – чиитпіс нооза – өскеннең
Пурунғы хыйгаларнаң інге чібөс,
Че үс чүс ле магаа төрееннең!
Амғы Русьта ічем парох.

Итсе, өдіс өлбечен: Ўзінчі Римнен
Туйгах тігірезі Чилнең килді —
Кічіг көксічееме толдырып киині,
«Посха тоспааным» пасха читті:

Пу сөстер хойрыхти астыхханы ползын,
Пос посха ла махтанып өскені...
Пала пасчатханы «Мин» -нең төрізін –
Хан Тигір ўзінчі харах пиргені.

Атыгчы

Мин одырчам ат үсүтнде,
Күн чоғар харах чолы чатча...
Мин чидербін төреен күніме!
Сус састарын үрем позым даа!

Хыйгылап учухчабын андар –
Поэттер сахтапча илбегінең –
Легион! (Нимее көп ундар?)
Тимір хомыс сыгарчам ізебімнең.

Хулаам на ардапча сығырысха...
Хан Тигір хайхапча магаа;
Майыхпинчам чүзер «мин» хысхырысха.
Тимір хомыс хайлапча удаа.

Чүгүртчедірбін ат үстүнде.
Пасхалары таптап алған чолынча...
Маңзырапчам мин пос күніне!
Тимір хомыс ырлаан үніне!..

Илбек чазыда

Город көйче хызыл чалыннаң!
Изиине көк тигір хойрал тур,
Лобачевский законнары алызып...
Город көйче хызыл чалыннаң!
Хысхырыстар, өлімнер, оғырлас –
Тооза нимені – отха!
Өт ээзі ырлапча ам сарыннар –
Город көйче хызыл чалыннаң!
Ыс-тубанға сулғанчадыр Чазы,
Күргеннеп сісче төреен чирім –
Город көйче хызыл чалыннаң!..
Че пір дее ниме мин не пілбинчем.
Парчабын чазағ Илбек Чазыча,
Көллөр анда көп – хырых азыра!
Минің ибимде ол – Илбек Чазыда!